

DJECA SE BOŽJA ZOVEMO I JESMO

Svi sveti, A

Iako smo mi Božja djeca, ipak nam je narav oslabljena našim grijesima do te mjere da koji puta ne vidimo jasno istine a vrijednosti nam se izokreću. I ne primjećujemo kako nam se nameću ovosvjetske vrednote kao što su uspjeh, novac, vlast, tjelesna ljepota, tjelesni užici... Nije onda čudo da su nam neke Isusove izjave neobične i "lude", kao kad ono veli da će ponizni biti uzvišeni, da samo oni s dušom djeteta mogu u kraljevstvo nebesko, da će tek onaj tko se odreće samoga sebe zadobiti vječnost i tome slično. Zbog takvih izjava za Isusa se i govorilo da je "izvan sebe", da ga treba "obuzdati". Osobito ludo za uši ovoga svijeta zvuče Isusova Blaženstva, jer se ona u potpunosti protive duhu ovoga svijeta. Naravno, mi vjerujemo i želimo vjerovati da su Isusove riječi istinite. Zato ćemo danas s velikim poštovanjem zastati nad današnjim evanđeoskim odlomkom (Mt 5,1-12a). To su Isusova Blaženstva, koja mnogi smatraju srcem Isusova naviještanja.

Isus svečano naviješta: "Blago siromasima duhom..., blago ožalošćenima..., blago gladnima i žednima pravednosti..., blago progonjenima..." Bože moj, kako se mogu smatrati povlaštenima i počašćenima oni koji su siromašni, progonjeni, ožalošćeni? Nećemo valjda dati zapravo onim vjerskim fanaticima koji misle da će se svidjeti Bogu pukim mrtvljenjem, pokorama, prezirom prema svijetu, kao da ovaj svijet nije od Boga. Ta Bog nas je stvorio na svoju sliku, Bog nas je stavio u ovaj svijet. Kako onda može biti blago onome koji trpi?

Isus nam želi reći da čovjekovo blago nije u izvanjskim vrijednostima kao što su uspjeh, bogatstvo, slava, moć... Sve su te vrijednosti propadljive, a kad ih i ima čovjek se osjeća neispunjenim. Zato današnje reklame nude uvijek više, jače, uzbudljivije, luđe, "otkvaćenije". I nikada dosta. Naprotiv, želi nam reći Isus blago je u miru savjesti u miru s Bogom i u Bogu, blago je u srcu. Stoga čovjek koji je s Bogom i u Bogu ima svoj mir u dobrim i zlim vremenima, u zdravlju i bolesti. Naravno da bolest boli, da nepravda tišti, da progonstvo ispunja oči suzama, ali i u takvim situacijama Božji čovjek ima mir u Bogu. Zna i vjeruje: Gospodin je trpio i ja trpim; Gospodin je po trpljenju bio proslavljen, i ja ću s njime. Zbog toga je takvom čovjeku već sada, u ovome svijetu, u kušnjama i nevoljama blago jer zna kome je povjerovao, jer zna kamo ide, jer mu je život ispunjen smislom.

Isus hvali i one koji se trude oko dobra, koju su suradnici Božji u spašavanju ovoga svijeta. Veli: "Blago krotkima, blago milosrdnima, blago čistima srcem, blago mirotvorcima." Takvi su ljudi Božji ljudi, takvi su ljudi slika i prilika Božja u ovome svijetu, po takvim se ljudima ostvaruje Božja prisutnost i Božje spasenje u ovome svijetu. To su veliki ljudi i njihova veličina nikada ne propada. Evo primjera iz povijesti. Sveti je Franjo bio krotak, pa je i danas znak i blagoslov za Crkvu. Sveti Lovro i blažena Majka Terezija su bili osobito milosrdni, tako da Crkva i čovječanstvo i danas crpe na njihovim primjerima. Papa Ivan XXIII. je bio pravi mirotvorac i osjećamo i danas njegovu blagost jer je s pravom nazivan Ivan Dobri. Takvi ljudi nose povijest, takvi su ljudi nositelji Božjega spasenja, takvi ljudi su potrebni ovome svijetu. Isuviše zla su nam nanijeli i nanose oni koji ističu sebe, koji su oholi, nasilni, koji žude za ispraznom slavom i bogatstvom, koji se vesele tuđoj nesreći a svoju takozvanu sreću grade na suzama drugih ljudi. Stvarno možemo vidjeti da su Isusova blaženstva najbolji program za ovaj svijet.

Onima koji budu išli putem blaženstava Isus obećava utjehu i nagradu već na ovom svijetu. Međutim, ne valja zaboraviti i na onu konačnu nagradu: krotki će baštiniti zemlju, čisti srcem

će Boga gledati, mirotvorci će biti sinovi Božji, a progonjenima se obećava punina kraljevstva nebeskoga.

Takvo je Kristovo spasenje. Već ovdje na zemlji ispunja nas mirom i radošću, unatoč svim poteškoćama, tako da Pavao može reći nešto što je u prvi mah nerazumljivo: Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista (2 Kor 12,10). Bio je on, dakle, unatoč silnim poteškoćama i nevoljama koje je prolazio, ispunjen dubokom i trajnom radošću. A onda, na koncu, “što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube” (1 Kor 2,9).

U toj su nadi živjeli i činili dobro svi sveti kojih se danas s ponosom sjećamo. Oni su naši prethodnici u vjeri i u svetom životu. Tim putem želimo i mi ići. Jer, da bi čovjek dospio u vječno zajedništvo s Bogom treba, uz pomoć Božje milosti, postati svet, jer samo sveti mogu biti u Božjoj blizini svu vječnost. Neka nam Gospodin dade mudrosti i snage da te naše prethodnike u vjeri nasljeđujemo idući našim životnim putovima u skladu s Isusovim blaženstvima.

Zvonko Pažin